

Szókimondó - Kegyetlen valóság

2013 január 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

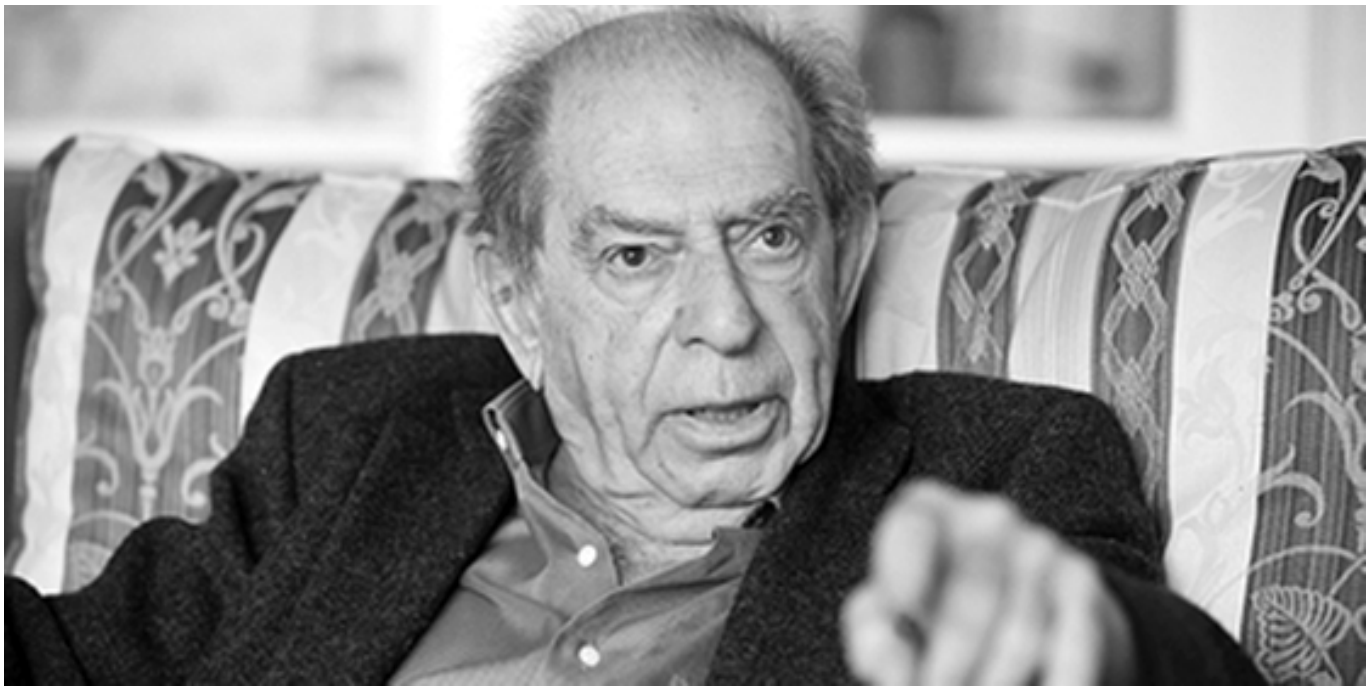
Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Most jutottam hozzá, hogy megtekintsem a szellemileg kakastalanított bécsi kukorék nemcsak Orbánt és Fidesz–KDNP-koalíciót rágalmazó, hanem magyargy?löl? filmjét, amit barátom, Sugár András küldött el nekem interneten.

A kétségtelenül jól összevágott filmecs valóságot meghamísító képet ad rólunk. B?zlik alkotóinak nem is kommunista, nem is neoliberális, hanem kifejezetten náci-jelleg? indulataitól. Mert ugyanazt sugalmazza a néz?knek, amit a szörny?séges 1944 el?tti nemzetiszocialista propaganda, azzal az alig titkolt szándékkal, hogy a széles nagyvilág el?tt a „célszemélyek” fizikai megsemmisítésének erkölcsi és jogos voltát indokolja.

Nekem biza a Jud Süss cím? rémület jutott eszembe magyarellenes változatban, Paul Lendvaiságtól penetránsan átitatva. Észre kéne már végre vennie a szerencsétlenked? nemzeti „oldalnak”, hogy élethalál harc megsemmisítend? tárgyává teszik ?ket, akaratuk ellenére.

Ha a parlamentben az ellenzék hazudik, hamisít, rágalmaz, izgágog bármi pártjelvény árnyékában, az a többpárti polgári demokrácia abnormális gyártáshibás rendje. De az, ha valaki külföldi támogatással uszít nemzetköziszerte bármely közösség vagy eszme-mozgalom ellen, az már nem demokrácia, hanem hidegháború. Uszító propagandáját az évtizedekig szovjet tenyérb?l nassoló nyugat-európai értelmiség benyaldossa, mert hazugság-beszopásra programoztatott be.

Kiábrándító, s?t kegyetlen valóság számomra a nemzeti oldal töszmörgése. Tökéletes veszélyérzethiánya. És e társadalmi egészen belül is az értelmiségiek számottev? részének, íróknak, gondolkodásra ítélteknek szellemi poszogása. Ugyanakkor szenzációs a balliberálisok ellenünk szervezett hadjárata. Amin azért nem csudálkozok, mert már a hetvenes évek óta szervez?dik ez a lényegében magyarellenes csoportmozgalom, a Kádár-rendszer fizetett „ellenzékeib?l”. Kint, Nyugaton talált egymásra a maoista, széls?séges baloldali és liberális magyarellenes társaság, s több évtizedük volt arra, hogy nyelvet tanuljanak, összeköttetéseket szerezzenek.

Aczél Györgyöt zseninek tartom. Mert ? már a hetvenes években fölismerte: ki kell építeni egy titkos frontot Nyugaton, amely, bármi történjék is itthon vagy külföldön, mindig támasza lesz a nemzetárulásnak. Vegyétek már észre, Aczél alvó ügynökök magyargy?löl? hadát telepítette ki Bécsbe, Berlinbe, Párizsba, New Yorkba, azt a látszatot keltve, hogy üldözi ?ket a Kádár-rezsim. A már kint él? emigránsokkal vérszövetséget kötöttek hazájuk ellen, persze a min?séggel, Máraival, Cs. Szabóval, Wass Alberttel, Nyir?vel nem lehetett. Csak az emigrációs faramacák, és a bizonytalan szellemi nemiség? nyafogoncok álltak kötélnek.

Hallhattuk a filmen, jól megtanulták új, elárulandó hazájuk nyelvét, s ez alkalmassá teszi ?ket ellenünk-uszításra. Ezzel párhuzamban viszont a nemzetiek még nyelvtanulásra is tohonyák, hogy adott esetben idegenben is megnyilatkozhassanak a haza védelmében.

A nemzeti vonal még mindig nem ura a média- s egyéb propagandának. Két év alatt legalább öt nemzetközi könyvvásár volt külföldön Belgrádtól Helsinkiig, ahol a nemzeti írók még portások sem lehettek. Ma is elnyomják a nemzeti céloknak elkötelezetteket a nemzeti oldalon is sajtóban, rádióban, televízióban, színházban, filmkészítésben. És ezt úgy állítják be a tájékozódni rest nyugati médiában, hogy a balliberálisok torkán a kés.

A bugyuta, igénytelen nemzeti cincogárok pedig egymást üldözik, s megelégednek azzal, hogy saját szemétdombjukon kukázzanak. Álságos békességet hirdetve gyáván az ?ket széttocsikozókkal, megjátsszák a fontoskodó bölcs megértést, nem fogva föl még mindig, hogy ?k következnek a szalámiszeletel?-gép el?tt.

Szalay Károly - demokrata.hu

Ajánló